

dle povahy věci potřeba provéstí místní jednání za účasti znalců. St-1 namítá, že měla býti prozkoumána speciální jakost každého jednotlivého pozemku, a že se neměl úřad spokojiti se zařazením pozemků do bonitních tříd, ježto v jakosti pozemků každé jednotlivé bonitní třídy jsou stupně a rozdíly. Dle § 27 mor. zák. scelovacího má každý vlastník, jehož pozemky jsou do scelování pojaty, dle hodnoty těchto pozemků nárok na náhradu z pozemků do scelení pojatých, a nepatrné rozdíly mohou býti vyrovnány penězi. Hodnota pozemků stanoví se buď vzájemnou dohodou neb nálezem znaleckým. Ocenění na základě dobrozdání znalců děje se dle § 79 odhadem bonity půdy, t. j. zařazením jejím v bonitní třídy a to tím způsobem, že se sestaví odhadní schema výnosnosti pozemků v scelovacím obvodu ležících, že se pozemky klasifikují, t. j. určí a místně ohradí ty díly scelovacího obvodu, které mají býti zařazený do téže třídy, resp. do jednotlivých tříd odhadního schematu, a konečně že se pozemky tarifují, t. j. vyšetří čistý výnos každé jednotlivé třídy odhadního schematu.

Nějaké další rozlišování při ocenění pozemků, zejména odstupňování uvnitř jednotlivých bonitních tříd zákonu známo není. Při odhadu pozemků má býti dle § 80 cit. zák. vzat zřetel na to, aby každý pozemek, resp. každý dílec pozemku byl oceněn podle výnosu, který poskytovati může při náležitém, místním poměrům přiměřeném hospodářském vzdělání každému majiteli dle své přirozené neb trvalou úpravou dosažené jakosti pozemkové, dle své plochy a stavu v době odhadu. Druh plodin, který se na pozemcích pěstuje, nepřichází při oceňování v úvahu.

Z toho jest patrné, že okolnosti, jimiž se st-1 snaží dovoditi, že před vydáním nař. rozhodnutí bylo potřeba místního jednání za účasti znalců, jsou pro rozhodnutí o změnách scelovacího plánu irelevantní, a již se zřetelem k tomu nemohl nss shledati ani nezákonnost, ani vadu řízení v tom, že žal. úřad o okolnostech ve stížnosti uvedených místní jednání neprovedl.

Č. 6209.

Samospráva obecní. — Administrativní řízení:
* **Nezakládá neplatnost usnesení obecního zastupitelstva, k níž by rekursní instance musila hleděti z povinnosti úřední, nebylo-li konání schůze ve smyslu § 2 zák. č. 76/19 veřejně vyhlášeno.**

(Nález ze dne 10. ledna 1927 č. 192).

Prejudikatura: Boh. 2583/23 adm.

Věc: Antonín H. v Ú. proti zemskému správnímu výboru v Praze stran vybírání obecní dávky z držení motorických dopravních vozidel.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Obecní zastupitelstvo v Š. usneslo se dne 19. března 1924, aby byla v obci vybírána obecní dávka z držení motorických dopravních vozidel a schválilo pravidla o vybírání této dávky. Odvolání st-1ovo směřující proti vybírání dávky bylo osk-í v Ú. a v cestě instanční nař. rozhodnutím zamítnuto.

O stížnosti podané do tohoto rozhodnutí uvážil nss toto: — — —

Námítka stížnosti, že schůze obecního zastupitelstva z 19. března 1924 nebyla řádně svolána, nebyla v řízení správním uplatněna. Avšak stížnost, jsouc si toho vědoma, projevuje mínění, že žal. úřad měl k této okolnosti přihlížeti z moci úřední.

Jest pravda, že by úřad musil hleděti z moci úřední k okolnostem, které by učinily usnesení ob. zastupitelstva neplatným, neboť pak by mu scházel vůbec podklad pro nějaké rozhodování a schvalování. Avšak nss nemohl shledati, že by se v daném případě mohlo jednat o neplatnost uvedeného usnesení ob. zastupitelstva.

Stížnost má patrně na mysli zprávu ob. úřadu v S. z 23. května 1925, podle níž nebyla schůze ob. zastupitelstva ze 16. března 1924 tohoto dne úplně dokončena a o vybírání dávky bylo jednáno v další schůzi, konané dne 19. března 1924, o kteréžto schůzi vyhláška vyvěšena nebyla.

§ 2 zák. ze 7. února 1919 č. 76 Sb. předpisuje, aby konání schůze ob. zastupitelstva bylo způsobem v místě obvyklým veřejně vyhlášeno zpravidla aspoň 3 dni napřed. Leč zákon nestanoví pro případ, že tohoto předpisu nebude šetřeno, neplatnost usnesení v těchto schůzích učiněných, jak to vyslovuje v odst. 2. § 42 ob. zřiz. pro případ, když členové ob. zastupitelstva nebyli řádně osobně ke schůzi pozváni. Nemá-li tedy opomenutí vyhlášky o schůzi ob. zastupitelstva po zákonu v zápětí neplatnost usnesení takové schůze, nemusil žal. úřad v cestě instanční k vadě, že konání schůze nebylo veřejně vyhlášeno, přihlížeti z moci úřední, nýbrž jen k námitce v té příčině výslovně uplatňované.

Pokud stížnost onu vadu namítá teprve v řízení před nss-em, jde o námítku nepřípustnou ve smyslu § 5. zák. o ss.

č. 6210.

Živnostenské právo. — Samospráva obecní: Kdo je samostatným kupcem, povinným obchodní taxou v lázeňských místech?

(Nález ze dne 10. ledna 1927 č. 193.)

Prejudikatura: Boh. 4819 adm.

Věc: Egon Cz. v P. proti okresní správě politické v Mar. Lázních stran obchodného.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-li byla městským úřadem v M. L. z barového podniku předepsána za rok 1924 obchodní taxa (obchodné) ve výši 1700 Kč, poněvadž provedeným šetřením bylo zjištěno, že byl samostatným podnikatelem uvedeného podniku. Odvolání, vytýkající, že st-l není samostatným podnikatelem, nýbrž pouhým zřízencem majitelky baru Emilie F. a že ho proto nestihá povinnost k placení obchodného, bylo nař. rozhodnutím zamítnuto.

O stížnosti uvážil nss toto:

Jak nss ve svém nál. Boh. 4819 adm. vyslovil a blíže odůvodnil, jest otázku, zda, od koho a v jaké výši jest obec M. L. oprávněna vybírat